25ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6807 — 27 ՄԱՅԻՍ 1908 — ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ — 10 ՃԷՄԱԶԻ-ԻԻԼ-ԷՎՎԷԼ 1326 — 9 Juin 1908 — 25me année — № 6807

«ԱՐԵՒԵԼՔ»
ՏՂԻ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՕԼԻՍ, ՊԱՀԱՏԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Ի. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 80 Պ.ՐՈ.
» » ՎԵՑԱՄՕՏԱՍ 45 »
ԳԱՒԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 100 »
» » ՎԵՑԱՄՕՏԱՍ 60 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 35 Ֆր.
» » » ՎԵՑԱՄՕՏԱՍ 20 »
ԹՂԹԱՏԱՐԻ ՆԱԽՔԸ ՄԵՐ ՎՐԱՅ

ԱՐԵՒԵԼՔ

10 ՓԱՐԱ — ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ — 10 PARAS

آره‌ولك
ارمنیه یی و سیاسی غزته
صاحب امتیازی قره‌کین بویاجیان
درعلیه غلطه

"ARÉVELK"
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Constple, Galata

ԲԱԹՐՕՆ ԵՒ ՊԱՇՏՕՆԵԱՅ

ԲՈԼՈՐ ԲԱԹՐՕՆՆԵՐՈՒՆ ԵՒ ՊԱՇՏՕՆԵԱՆՆԵՐՈՒՆ՝ ԿԱՐԴԱԼՈՒԻ ԽՆԴՐԱՆՔՈՎ

Ե.

Մեր առաջին յօդուածով ի վեր հանեցինք Առեւտրականներու հարցին կարեւորութիւնը եւ մանաւորապէս դիպուածը հայ բաթրօնին ուշադրութիւն առաջկայ դարձնելու։ Մեր այս երկրորդ յօդուածը կը յատկացնենք առեւտրական պաշտօնէութեան ուսումնասիրութեան, կրկնելով միշտ որ, ինչպէս բաթրօնի մտածումը, նոյնպէս եւ մասը մասին խիստ անհատական պիտի գտնուինք ու չկարենանք ի վեր իր մէջ մեռած ըլլալուն նշանակ է։ Ան այսօրուան գրագիրին բան խիստիւթիւնը։ Մեր բաժանումին հետեւելով, գանք տարբեր պաշտօնեաներու խնդրին։ Ասոնք, ըսա՛ գրագիր, ըսա՛ւ վաճառորդ, «Մեր ընա՛կացիրը ատ է. ո՛րհան ալ ուխյատիւմ, տճնիմ, քնիզկնինիս պատճեմ, չեմ կրնար խալի մը առաջ երթալ, փուճ պարբերութիւնը իրենց սկզբունք ընտրած կը կարծեն քալել այն ամբողջ մէջ, որուն կը հետեւին. բայց խեղճերը կը մոռնան թէ քալողը իրենք չեն, թէ անոնց քալողը իրենք չեն, այլ աորէնները. ժամանակը։ Իրենք իրենց առաջին չբլանէն իսկ տեսնելով գործնական կեանքին՝ հակառակ վարդապետը երեւութին՝ փչելիք ճամբայ մը ըլլալը, տեսակ մը յուսահատութեան ենթարկուած են։ «Հայ բաթրօնը փառատի չի տար». այս չէ իրենց գլխատոր առարկութիւնը։ Բայց տեսնենք պահ մը, թէ անոնք ալ, այնքան պաշտօնեաները՝ այդ բանին հանելու համար միասի մը, կազմուած են ենթարկուած են։ «Հայ բաթրօնը փառատ չի տար». այս չէ իրենց գլխատոր առարկութիւնը։ Բայց տեսնենք պահ մը, թէ անոնք ալ, այնքան պաշտօնեաները՝ այդ բանին հանելու համար միասի մը, կազմուած են ենթարկուած են։

«ԱՐԵՒԵԼՔ»ի ԹԵՐԹՕՆԸ — 80 —

ԲՕԼ ՄԱՐԿՐԻԲ

ԽՈՐՀՐԴԱՒՈՐ ԿԻՆԸ

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍ

ԵՐԿՈՒ Օ Ր Օ Ր Ո Յ Ն Ե Ր Ը

Ժ Ո.

ՈՍՏԻԿԱՆԻ ՄԸ ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

«Անմիջապէս Սէն-Լազար կայարան փութացէ՛ք, Տիէր-Նիւմվէն երթալու համար։ Վաղը ժամադիր կ'ըլլանք Պիքա Հասւղի մէջ, Ռէս Սթրիթ, Լանան»։ Դի. Նեսան թերթ կդմէ թերատ պահտա-նին վրայ Ռօճէէրս գրեց. «Պատն Պրաս»։

—Այս քառքը յանձնեցէ՛ք իրեն, հա գալուն պէս։

— Լա՛ւ։

Ծեռայ Ռօճէէրս դրամը վճարեց գինեպանին. կառք նստելու միջոցին դուեց.

— Ոսմիկանական պաշտօնատունը քշե՛ք կառքը։

Իրմա Պուլըմոլ պղտոր այլ պարտաւորեց ակնարկ մը ձգեց Ռօճէէրսի վրայ։

Արդարեւ մէկու մը պայծառամտութեամբ յարեց։

—Ո՛ւր ըսիք...Ո՛չ, չեմ ուզեր հոն երթալ։ Անցած օր, այծիկը երկիւ, թիկին մը կ'ուզէր այդ տեղ երթալ։ Ինչ զարմանալի ձուակ։ Դիտե՛ք ինչ եղաւ եւրքը։ Մեզ հետաքրքրող դարձ եղած առնինս։ Պօքն էր հետապնդողը, Թրակէի բաժեկամը։ Կրնաք մինակիդ երթալ ոստիկանական պաշտօնատուն։ Իմ յարգանքներս ժառանգե՛ք Գ. Սալվանի։

Վարագի պարկը ձիուն վզէն վար առաւ, ըսելով.

— Հնդկաստանի մարուկս, չատ կնբար։ Գարմա՛ն, եթէ կ'ուզէք պատրա մը կատարել անատուն մէկ, կամ այցելութիւն տալ գեղուհիներուն կամ էֆիլի աչատրակը բարձրանալ և կամ գետնատեղ ժամանակը բարձրանալ և կամ գետնատեղ ժամանակը բարձրանալ և կամ գետնատեղ ժաման

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅ ՄԱՐԴԸ ԵՎ ՆՐԱ ԱՆՑԵԱԼԸ

Ֆրանսիայի մեծագույն գրողներից մեկը՝ Ալֆոնս Դոդեն, ունի մի հոյակերտ ստեղծագործություն՝ «Նումա Ռումեստան»։ Ֆրանսիական հասարակության մեջ տիրող ապականության դեմ ուղղված այդ գրքում հեղինակը ներկայացնում է մի հայ երիտասարդի, որ ծնվել ու մեծացել է Ֆրանսիայում, բայց ամբողջ էությամբ մնացել է հայ։ Նրա հոգին ու մարմինը ազատ են ֆրանսիական ապականությունից։ Նա ունի հոգեկան ուժ, կամք, ինքնատիրապետում, ազնվություն, ինչ որ չունեն ֆրանսիացի երիտասարդները։ Նա ունի նաև ֆիզիկական ուժ, որ նրան հնարավորություն է տալիս ամեն վիրավորանքի դիմաց պատասխանել ատրճանակի կամ սրի հարվածով։ Ֆրանսիական հասարակության մեջ ապրելով՝ նա ոչ միայն չի ենթարկվում նրա ապականիչ ազդեցությանը, այլև ինքն է ազդում շրջապատի վրա։ Նրա ներկայությունը ստիպում է ուրիշներին ամաչել իրենց արատներից, ինքնատիրապետվել, զսպել իրենց կրքերը։ Նա ֆրանսիական հասարակության մեջ ներկայացնում է մի նոր տիպ, որ հայ ազգը կարող է հպարտությամբ ցույց տալ ուրիշներին։

Ֆրանսիայի ներկա կառավարությունը, որ ձգտում է ամեն կերպ ոչնչացնել հայ ազգային գիտակցությունը, ամեն միջոցով ուզում է հայերի մեջ տարածել ֆրանսիական ոգի, ֆրանսիական հայրենասիրություն, ֆրանսիական ազգային գիտակցություն, ամեն կերպ ուզում է հայերին դարձնել ֆրանսիացի, ինչպես ուզում է ֆրանսիացի դարձնել Ալժիրի արաբներին, ինչպես ուզում է ֆրանսիացի դարձնել Մարոկոյի բնակիչներին, ինչպես ուզում է ֆրանսիացի դարձնել Սիրիայի բնակիչներին, ինչպես ուզում է ֆրանսիացի դարձնել Ինդոչինայի բնակիչներին, ինչպես ուզում է ֆրանսիացի դարձնել Մադագասկարի բնակիչներին, ինչպես ուզում է ֆրանսիացի դարձնել Նոր Կալեդոնիայի բնակիչներին, ինչպես ուզում է ֆրանսիացի դարձնել Թունիսի բնակիչներին, ինչպես ուզում է ֆրանսիացի դարձնել Մարտինիկի բնակիչներին, ինչպես ուզում է ֆրանսիացի դարձնել Գվադելուպայի բնակիչներին, ինչպես ուզում է ֆրանսիացի դարձնել Գվիանայի բնակիչներին, ինչպես ուզում է ֆրանսիացի դարձնել Սենեգալի բնակիչներին, ինչպես ուզում է ֆրանսիացի դարձնել Ռեյունիոնի բնակիչներին, ինչպես ուզում է ֆրանսիացի դարձնել Սեն Պիեր և Միկելոնի բնակիչներին, ինչպես ուզում է ֆրանսիացի դարձնել Տահիտիի բնակիչներին, ինչպես ուզում է ֆրանսիացի դարձնել Նոր Հեբրիդների բնակիչներին, ինչպես ուզում է ֆրանսիացի դարձնել Ֆրանսիական Սոմալիի բնակիչներին, ինչպես ուզում է ֆրանսիացի դարձնել Ֆրանսիական Ինդիայի բնակիչներին, ինչպես ուզում է ֆրանսիացի դարձնել Ֆրանսիական Գվինե

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ
ԱՐԱՐՈՂԱԿԱՆ, ՀԱՅԿԱԿԱՆ, ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՐՄՆԻ
ԱՆ. Հ. ՀԱԽՆԱՑՈՒՄՆԵՐ
ԱՐՎԵՍՏԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ

Ա. Ղ. ՀԱԽՆԱՑՈՒՄՆԵՐ

Ա. Ղ. Հ. Ա. Ա. Ա

ԳՐԱԿԱՆ ՆԱԽԱԳԻԾ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎ

ՍՈՒՐԲ ԶՕՀՈՎԻ

Ա.

—Երբեմն հասարակ մեղեր ամենաերեսելի կերպարանքներ են ստանում, երբ նրանց հետ միանում է ազգային ոգին, ազգային հոգեբանությունը։ Ահա թե ինչու ես ուզում եմ ասել մի քանի խոսք հայ ազգային երգերի մասին։

Ես ոչ մի երաժշտական գիտելիք չունեմ, ուստի ինձ համար ամենից դժվարը այդ երգերի ձայնագրությունն է։ Ես ինքս ինձ համար ամեն մի երգ գրի եմ առել, բայց ոչ ոքի չեմ կարող ասել, թե ինչպես պետք է նոտաներով գրել այդ երգերը։ Ես ինքս ինձ համար գրի եմ առել, որպեսզի հետո ինձ հետ տանեմ Եվրոպա, ցույց տամ երաժիշտներին, որ նրանք ինձ ասեն, թե ինչպես պետք է գրել։

—Ո՞վ է քո ուսուցիչը։

—Ուսուցիչ չունեմ։ Ես ինքնուրույն եմ սովորել։ Ես ինձ համար մի ուրիշ աշխարհ եմ հայտնաբերել։ Ես ինձ համար մի նոր ոսկեդար եմ գտել։ Ես ինձ համար մի նոր ոսկեդար եմ գտել։ Ես ինձ համար մի նոր ոսկեդար եմ գտել։

—Ո՞վ է այդ ոսկեդարի հեղինակը։

—Ինքնուրույն ոսկեդար չի կարող լինել, որ ստեղծված չլինի ազգի հոգեբանության հիման վրա։ Ես ինձ համար ոսկեդար եմ գտել, որովհետև ինձ համար գտել եմ հայ ազգային երգերը։

—Ինչո՞ւ ես դրանք ինձ համար գտել, ինչո՞ւ ես դրանք ինձ համար հայտնաբերել։

—Որովհետև ես ինձ համար գտել եմ հայ ազգային երգերը, որովհետև ես ինձ համար հայտնաբեր